In herinnering aan

Jan Bernhard Biolik
Jannek

Ereburger van de stad Breda

weduwnaar van

Wilhelmina de Graauw

* 12 mei 1919 te Bojszowy in Polen
† 24 september 2007 te Breda

Papa is geboren in Bojszowy in Polen. In zijn jeugd moest hij al vroeg hard meewerken in het leven op de boerderij. Kort na het begin van de oorlog werden alle mannen verplicht ingelijfd in het leger, waarbij papa te werk werd gesteld in de achterlinies als monteur van pantservoertuigen. Dit was een zware tijd voor hem. Vooral toen hij hoorde dat zijn jongste broer, Felix, aan het Russische front sneuvelde. Desondanks presteerde hij het om zelfs in deze moeilijke periode een Duits vliegtuig te saboteren door de vliegtuigklok eruit te halen.

Na lange en gevaarlijke omzwervingen kwam hij via Engeland, Frankrijk en België in Nederland terecht, waar hij onder leiding van generaal Mazceck diende in de eerste Poolse pantserdivisie. Papa was een van de Poolse bevrijders van Breda. De onderscheiding en medaille voor zijn daden werden echter pas in de jaren negentig toegekend en hij was hier erg trots op.

In de oorlog leerde hij ook mama, zijn Misia, kennen en ze trouwden al snel. Het huwelijk begon moeilijk, want mama was erg ziek en een lange tijd bedlegerig. Al deze tijd zorgde papa echter intens goed voor haar: geen moeite was hem te veel, geen afstand was hem te ver.

Toch was het voor papa moeilijk zich aan te passen aan het vrijere Nederland. Hij wilde zijn drie kinderen strak en gedisciplineerd opvoeden, wat leidde tot veel verdriet en spanningen binnen het gezin. Papa was geen makkelijke man en zo is hij ook gebleven.

Maar papa had ook veel goede kanten. Zo was hij een harde werker: eerst bij van Rijsbergen en later ook bij Welten, waar hij als onderhoudsmonteur werkte. Als iemand hem nodig had voor bijvoorbeeld klusjes in huis, dan stond hij altijd paraat. Hij was een 'pietje-precies' en zorgde er wel voor dat de merels geen enkel gat konden vinden in het net om de kersenboom. De broekoes op het dak kon hij evenmin dulden en hij ging deze te lijf met een katapult geladen met eikels. Ja, hij had zeker zijn streken en eigenwijs was 'ie ook.

Toen mama in 1999 kanker kreeg begon papa al de eerste tekenen van dementie te vertonen. De verplichte opname was voor hem erg moeilijk en hij ging daarna een lange weg met terugkerende infecties en oorlogstrauma's. Dit was een zware tijd voor zijn dochter en de verzorgenden. Maar papa was sterk en bleef sterk.

Hij vertrouwde op God en vond samen bidden heerlijk. Toen Josa op het laatst tegen hem zei dat alles goed kwam en dat God voor hem zou zorgen, gaf hij haar nog een laatste kus en gaf hij zich over.

Papa, we zullen je missen.
We bidden dat je nu in vrede verenigd mag worden met Misia.

God, die alle geheimen kent, en hart en nieren doorgrondt zegt:
"Ik zal alle tranen van de ogen afwissen en er zal geen dood meer zijn.
Van verdriet, rouw en pijn zal geen sprake meer zijn.
Dat hoorde allemaal bij de oude wereld en die is voorgoed voorbij."

Hij Die op troon zit zegt: "Zie, Ik maak alles nieuw."

Openbaring 21: 4

Lieve papa, rust in vrede.